

USNESENÍ

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Petrem v exekuční věci

oprávněného: **AD IN, s. r. o.,**
IČ 27096785, Na Hubálce 707/10, 169 00 Praha - Štěšovice
zastoupeného: JUDr. Josef Kešner, advokát, Slezská 103, 130 00 Praha 3,
proti

povinným:

1) **M [REDACTED] S [REDACTED]**
narozena [REDACTED]
zastoupena – Mgr. Petr Němec, advokát, Mendíků 1396/9, 140 00
Praha 4

2) **K [REDACTED] S [REDACTED]**
narozený [REDACTED]
zastoupen – Mgr. Petr Němec, advokát, Mendíků 1396/9, 140 00
Praha 4

o návrhu povinného č. 1) a č. 2) na zastavení exekuce,

takto :

- I. Návrh povinného č. 1) a č. 2) na zastavení exekuce **se zamítá.**
- II. Povinným se **nepřiznává** proti oprávněnému právo na náhradu nákladů.
- III. Oprávněnému se **nepřiznává** proti povinným právo na náhradu nákladů.
- IV. Soudnímu exekutorovi se **nepřiznává** náhrada nákladů.

Odůvodnění:

Okresní soud v Českých Budějovicích svým usnesením ze dne 11. 2. 2009, č.j. 19 Nc 5598/2009-9, nařídil dle vykonatelného rozhodčího nálezu rozhodce JUDr. Jana Brože ze dne 23. 4. 2008, sp.zn. K/2007/04658, exekuci na majetek obou povinných (dále jen povinní) k uspokojení peněžité pohledávky oprávněného proti oběma povinným. Provedením exekuce byl pověřen soudní exekutor Mgr. Richard Bednář, Exekutorský úřad Praha 10.

Oba povinní ale každý sám u tohoto soudního exekutora podali návrh na zastavení a na odklad exekuce, který exekutor předal exekučnímu soudu k rozhodnutí. Pokud jde o odůvodnění návrhu, tak zkráceně byla jako důvod uvedena skutečnost, že dle judikatury Nejvyššího soudu a dále i Ústavního soudu, která je v návrhu přesně uvedena a citována, neměla být exekuce provedena, neboť byla neplatně sjednána rozhodčí doložka, a proto rozhodce neměl pravomoc spor rozhodnout a vydat rozhodčí nález.

Shodu s pravopisem potvrzuje Dana Juhaňáková

Soudní exekutor ve svých předkládacích zprávách k oběma návrhům upozornil, že exekuce je ale již ukončena vymožením a došlo tak ke skončení exekuce. Soudní exekutor proto dne 27. 8. 2018 vydal oznámení o skončení exekuce, č.j. 003 EX 254/09-41. Tímto došlo podle § 51 písm. c) e.ř. k zániku oprávnění k vedení exekuce pro soudního exekutora, a proto tento již neprováděl žádné úkony, ale návrhy obou povinných předložil k rozhodnutí přímo exekučnímu soudu.

Exekuční soud vydal v případě obou návrhů povinných na **odklad** exekuce usnesení, kterými tyto návrhy zamítl, konkrétně o nich bylo rozhodnuto usneseními zdejšího soudu č.j. 19 Nc 5598/2009-22 a č.j. 19 Nc 5598/2009-38, když v obou případech bylo podstatné sdělení exekutora o ukončení exekuce jejím úspěšným provedením a jím z tohoto důvodu vydané oznámení o skončení exekuce, které dle přesvědčení exekučního soudu brání tomu, aby skončená exekuce mohla být odložena.

Dále exekuční soud zvažoval nařízení jednání o návrzích obou povinných na zastavení exekuce. Oprávněný s takovým postupem souhlasil. Právní zástupce povinných žádal, aby jednání ve věci proběhlo. Soud po zvážení situace s ohledem na dále uváděné procesní ustanovení je však přesvědčen, že o návrzích povinných nelze z důvodu procesních jednat a rozhodnout v rámci exekučního řízení, jak bude vysvětleno níže, a proto jednání nenařídil a vydal toto rozhodnutí.

Podle § 52 odst. 1 e.ř. nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení o.s.ř. Podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. bude výkon rozhodnutí zastaven, jestliže je nepřípustný, protože tu je jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat. Podle § 103 o.s.ř., kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení). Podle § 159a odst. 4 o.s.ř. jakmile bylo o věci pravomocně rozhodnuto, nemůže být v rozsahu závaznosti výroku rozsudku pro účastníky a popř. jiné osoby věc projednána znovu.

Jak již soud uvedl výše, tak ze zprávy soudního exekutora a jeho oznámení o skončení exekuce přesně identifikovaného výše bylo zjištěno, že došlo ke skončení exekuce a to z důvodu vymožení pohledávky oprávněného. O tomto nevydává soudní exekutor ani exekuční soud žádné rozhodnutí, ale fakticky jde o věc rozhodnutou a vzniká zde překážka věci rozhodnuté podle § 159a odst. 4 o.s.ř. a soud nemůže rozhodnout o zastavení exekuce, která už přímo ze zákona je zastavena tím, že plnění a veškeré náklady související s exekucí byly vymoženy. Z tohoto důvodu tedy exekuční soud návrhy obou povinných na zastavení exekuce zamítl.

Pokud jde o náhradu nákladů obou povinných, tak tato nebyla povinnými vůči oprávněnému přiznána, neboť tito by jednoduchým dotazem na soudního exekutora před podáním návrhu na odklad a zastavení exekuce zjistili, že exekuce již skončila. Pokud jde o oprávněného, tak tomu exekuční soud nepřiznal náhradu nákladů, neboť pokud by návrhy obou povinných byly podány ještě před vymožením pohledávky, jeví se, že by povinní mohli být se svými návrhy úspěšní, a proto nebyla náhrada nákladů oprávněnému přiznána. Pokud jde o soudního exekutora, tak výrok o nákladech řízení vyplývá ze skutečnosti, že mu s výjimkou doručení obou návrhů soudu nevznikly žádné náklady.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu zdejšího.

České Budějovice 22. května 2019

Mgr. Jan Petr v. r.

samosoudce

Shodu s pravopisem potvrzuje Dana Juhaňáková